

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LX. — Wydana i rozesłana dnia 22. czerwca 1902.

Treść: № 124. Rozporządzenie, którem na podstawie §u 24go ustawy pocztowej z dnia 5. listopada 1837 wydaje się nowe postanowienia względem wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

124.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 10. czerwca 1902,

którem na podstawie §u 24go ustawy pocztowej z dnia 5. listopada 1837 wydaje się nowe postanowienia względem wydawania i doręczania posyłek pocztowych.

Następujące poniżej postanowienia względem wydawania i doręczenia posyłek pocztowych zaczną obowiązywać od 1. października 1902. Od tej chwili począwszy, dotychczasowe postanowienia w tym przedmiocie utracą moc obowiązującą, o ile nie opierają się na traktatach i umowach z innemi państwami.

§. 1.

Okrąg pocztowy; okrąg miejscowy, okrąg zamiejscowy.

Władze pocztowe oznaczają dla każdego urzędu pocztowego okrąg pocztowy i postanawiają z uwzględnieniem stosunków miejscowych i komunikacyjnych, która część owego okręgu stanowić ma okrąg miejscowy, t. j. okrąg doręczania posyłek w miejscu; pozostała część okręgu pocztowego stanowi okrąg zamiejscowy dotyczącego urzędu pocztowego. W razie zaprowadzenia służby listonoszów wiejskich i ustanowienia składnic pocztowych, granice okręgu doręczeń tych zakładów oznaczone będą również przez władze pocztowe.

§. 2.

Doręczanie.

I., A. W okręgu miejscowym.

W okręgu miejscowym posyłki listowe zwyczajne i polecane, zlecenia pocztowe i pakiety aż do wagi 1½ kilograma doręczane będą odbiorcom do domu.

Czy i w jakim zakresie doręczane będą także inne pakiety, listy z deklaracją wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i na przekazy wypłaty Urzędu pocztowych kas oszczędności, postanowione będzie w osobnych rozporządzeniach.

Zarząd pocztowy nie jest obowiązany doręczać posyłek pocztowych, podlegających postępowaniu cłowemu, cechowniczemu, akcyzowemu lub skarbowemu, czy i o ile rzeczony zarząd podejmuje się doręczania tego rodzaju posyłek pocztowych, o tem stanowią osobne przepisy.

W przypadkach, w których posyłek nie doręcza się do domu, Zarząd pocztowy winien postarać się o to, żeby odbiorca otrzymał uwiadomienie (awizo) o nadejściu posyłki. Gdy chodzi o przekazy na takie kwoty, do których wypłacenia przepisane jest przedłożenie osobnego poświadczenia, na przykład: świadectwa ubóstwa, wdowieństwa, adresatowi posyła się zawsze tylko uwiadomienie.

B. W okręgu zamiejscowym.

1. W okręgu listonoszów wiejskich. Odbiorcom poza okręgiem miejscowym mieszkającym, doręcza się w razie, gdy do nich dochodzą listonosze wiejscy, następujące posyłki do domu:

- a) posyłki listowe zwyczajne i polecane;
- b) pakiety bez deklaracji wartości lub takie, których wartość deklarowana nie przekracza 1000 K, o ile objętość i waga każdego pakietu z osobna lub wszystkich razem jest tego rodzaju, iż nie obciążają zanadto listonosza, który je przenosi na miejsce przeznaczenia, i o ile listonosz ze względu na środki, jakimi przy wykonywaniu służby rozporządza, może je bezpiecznie przenieść. Czy posyłki, których wartość deklarowana jest większa, mają być adresatowi odnoszone do domu, czy nie, o tem orzeka urząd pocztowy, biorąc głównie na

- uwagę zawartość posyłki, o ile odnośna deklaracja dała się wyczerpać w tym względzie;
- c) listy z deklaracją wartości aż do 1000 K włącznie;
 - d) zlecenia pocztowe;
 - e) przekazy pocztowe razem z kwotami pieniężnymi;
 - f) przekazy wypłaty, razem z kwotami pieniężnymi aż do 1000 K włącznie, z wyjątkiem tych, których wydanie zawisa od przedłożenia jakiegoś specjalnego poświadczenia.

Doręczanie posyłek pocztowych, podlegający h postępowaniu cłowemu, cechownicemu, akcyzowemu lub skarbowemu, zawisa od tego samego warunku, jakiemu podlega doręczanie takich posyłek w okręgach miejscowych.

O nadejściu takich posyłek, które w myśl postanowien powyższych nie mogą być doręczone, posyła się odbiorcom uwiadomienie (awizo). W przypadkach pod b) wymienionych, posyłki, które zostały na poczcie, a których adresat jeszcze nie odebrał, odniesione mu będą bądź z okazji hezpośrednio następującego, bądź z okazji późniejszego obchodu listonosza, o ile na to pozwala ogólna waga posyłek, które listonosz doręczyć ma na dotyczącym obchodzie.

Władza pocztowa może z pewnych przyczyn lub dla pewnych miejscowości doręczanie posyłek ograniczyć albo całkiem wstrzymać, z drugiej zaś strony może względem pewnych miejscowości podjąć się stałe albo na jakiś czas doręczania w szerszym zakresie.

2. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe, zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek będą przez kierownika składnicy roznośzone lub przetrzymywane aż do odebrania. Zarząd pocztowy może podjąć się doręczania posyłek także w szerszym zakresie; ta rozszerzona służba doręczania umiarkowana będzie osobnymi przepisami.

3. W innych częściach okręgu zamiejscowego zakład pocztowy starać się będzie, ile możliwości, żeby zwyczajne posyłki listowe i uwiadomienia o nadejściu innych posyłek doszły do rąk odbiorców.

II. He razy na dzień nadeżdżące posyłki mają być roznośzone i w jakich terminach winny być adresatom doręczone, postanawia Zarząd pocztowy stosownie do potrzeby. Co do ograniczeń w służbie doręczania w niedziele i dniach świątecznych, obowiązują osobne przepisy.

Jeżeli posyłki pocztowej za poświadczeniem albo kwoty pieniężnej, przesyłanej przekazem pocztowym lub przekazem wypłaty, albo uwiadomienia o nadejściu posyłki nie można było przy pierwszym obchodzie oddać do rąk adresata, to na jednym z następujących bezpośrednich obchodów należy jeszcze raz spróbować dotyczącą posyłkę itd. dorę-

czyć, jeżeli można się spodziewać, że to będzie możliwe. Jeżeli jednak takiej możliwości nie ma lub jeżeli posyłki itd. nie można oddać także przy drugiej próbie doręczenia i takowa stanie się wogóle niedorzeczna (§. 12), natenczas uprawnionego do odbioru uwiadomić należy na kartce, że dotycząca posyłka leży na poczcie. Kartkę taką należy oddać albo jednej z osób w §ie 3, pod II wymienionych, w celu wręczenia jej uprawnionemu do odbioru, albo włożyć do skrzynki na listy, jeżeli takowa znajduje się na jego pomieszkaniu, albo przyczepić do drzwi mieszkania.

W razie bezskuteczności pierwszej próby doręczenia, zwyczajne posyłki pocztowe dają się według potrzeby jeszcze raz doręczającemu posłańcowi w celu powtórzenia tej próby.

III. O ile Zarząd pocztowy doręczenia nie uskutecznia, posyłki i kwoty na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty odbierane być mają na poczcie.

IV. Każdy odbiorca może dobrowolnie zrzec się tej wygody, żeby mu posyłki doręczano do domu, i zastrzedz sobie odhietanie ich na poczcie pod warunkami oznaczonymi w §ie 4.

V. Za doręczenie posyłek pocztowych, tudzież za uwiadomienie o nadejściu tychże, odbiorca winien uścić następujące należności:

1. W okręgu miejscowym.

a) Należności za doręczenie:

Od przekazu pocztowego lub przekazu wypłaty aż do 10 K razem z kwotą pieniężną	3 h
Od przekazu pocztowego lub przekazu wypłaty ponad 10 K razem z kwotą pieniężną	5 h
Od listu z deklaracją wartości aż do 1000 K	5 h
Od listu z deklaracją wartości ponad 1000 K	10 h

Od pakietu

aa) we Wiedniu:	
aż do 1½ kg włącznie	10 h
ponad 1½ aż do 5 kg włącznie	20 h
ponad 5 kg	30 h

bb) w innych siedzibach urzędów pocztowych, gdzie zaprowadzone jest doręczanie pakietów bez względu na ich wagę:	
aż do 5 kg włącznie	10 h
ponad 5 kg	20 h

cc) w innych miejscach, posiadających urząd pocztowy:	
aż do 1½ kg włącznie	5 h

a o ile w poszczególnych miejscowościach, w których doręczanie pakietów ograniczone jest co do wagi, pakiety ważące więcej jak 1½ kg bywają wogóle doręczane:

ponad 1½ kg aż do 5 kg włącznie	10 h
ponad 5 kg	20 h

Jeżeli do jednego adresu przesyłkowego należy kilka pakietów, to przepisana należność za doręczenie pobiera się tylko od najcięższego pakietu, a od każdego dalszego tylko ową należność najmniejszą, jaka za doręczenie pakietów w dotyczącej miejscowości jest ustanowiona.

Władze i urzędy uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za doręczenie listów z deklaracją wartości żadnej należności (ob. także §. 9).

b) Należność za uwiadomienie (awizo).

Za doręczenie uwiadomienia o nadejściu listu z deklaracją wartości lub pakietu pobiera się należność w kwocie 3 h. Za uwiadomienie, tyżące się kilku pakietów należących do jednego i tego samego adresu przesyłkowego, pobiera się tylko pojedynczą należność awizacyjną.

Władze i urzędy uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za uwiadomienie żadnej należności.

2. W okręgu listonoszów wiejskich.

a) Należność za doręczenie :

Od przekazu pocztowego razem z kwotą pieniężną	10 h
Od przekazu wypłaty razem z kwotą pieniężną 1000 K nie przenoszącą	10 h
Od listu z deklaracją wartości	10 h
Od pakietu	15 h

b) Należność za uwiadomienie (awizo):

Za uwiadomienie o nadejściu listu z deklaracją wartości lub pakietu	3 h
--	-----

3. W miejscowościach, w których istnieją składnice pocztowe,

pobiera się za uwiadomienie o nadejściu listu deklarowanego lub pakietu opłatę awizacyjną w kwocie 3 h.

Opłaty za doręczenie i uwiadomienie pobierane będą tylko za doręczenie i uwiadomienie rzeczywiście skuteczzone. Jeżeli uprawniony do odbioru (§. 3, I.) z jakiegokolwiek powodu posyłki (kwoty pieniężnej) przez poślanca pocztowego przyniesionej nie przyjmie zaraz, tylko odbierze ją później na poczcie, okoliczność tę uważa się za doręczenie rzeczywiście skuteczzone. Jeżeli pakiet, o którego nadejściu listonosz wiejski stronę uwiadomił, później zostanie doręczony do domu (I, B, 1., 3. ustęp), odbiorca winien w takim razie uiścić tytułem dopłaty różnicę między należnością awizacyjną a należnością za doręczenie.

VI. Co się tyczy doręczania posyłek pilnych (express) i przekazów telegraficznych, tudzież załączek do zleceń pocztowych, obowiązują osobne postanowienia; tyczy się to także posyłek zawierających żywe zwierzęta.

§. 3. Odbiorca.

1. J. Posyłki doręczane się z reguły adresatowi samemu lub jego pełnomocnikowi.

Względem uprawnienia do odbioru posyłek pocztowych, przeznaczonych dla firm w sądzie handlowym zaprotokołowanych (firm samoistnych i spółek handlowych) i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, obowiązują w ogólności postanowienia, zapisane w rejestrach i obwieszczony w gazetach na to przeznaczonych. Posyłki pocztowe, adresowane do firm w rejestrach nie zapisanych, tudzież do stowarzyszeń, spółek, dyrekcji, wydziałów, biur, kancelaryj, komitetów itp., na których adresie odbiorca nie jest po imieniu nazwany, doręczane będą tym osobom, które znane są poczcie jako posiadacze, upelnomocnieni zastępcy, dyrektorzy, kierownicy itd. lub wylegitymują się niewątpliwie jako tacy.

Jeżeli na adresie posyłki pocztowej wymienionych jest kilku adresatów, a nie można zastosować postanowień obowiązujących względem firm, to posyłka doręczona być może którejkolwiek z osób na adresie wymienionych.

Kto chce osobę trzecią upoważnić do odbierania nadchodzących doń posyłek pocztowych, winien jej wystawić pełnomocnictwo pisemne i oznaczyć w niem dokładnie rodzaj posyłek, do odbioru których pełnomocnik ma być upoważniony. Podpis mocodawcy pod pełnomocnictwem musi być uwierzytelniony sądowno albo notaryalnie, jeżeli co do prawdziwości jego nie jest wykluczona wszelka wątpliwość.

Do wystawiania pełnomocnictw pocztowych wydawane będą przez Zarząd pocztowy bezpłatnie formularze. Pełnomocnictwa, na które nie użyto takich formularzy pocztowych, będą również przyjmowane, jeżeli treść ich odpowiada w istotnych punktach treści formularza. Pełnomocnictwa pocztowe, zawierające jakieś warunki lub zastrzeżenia, przyjmowane nie będą.

Pełnomocnictwo pocztowe oddać należy właściwemu urzędowi pocztowemu podawczemu.

Przy odbieraniu pełnomocnictwa urzędy pocztowe są obowiązane przekonać się sumiennie, czy mocodawca do udzielania takowego jest uprawniony. Do pełnomocnictw, wystawionych przez firmy i spółki w sądzie handlowym zaprotokołowane, przydany być winien w załączce wyciąg z rejestru, w którym wymienione być mają osoby, upoważnione do podpisywania się w imieniu firmy. Gdy chodzi o osoby prywatne, jak n. p. korporacje publiczne lub prywatne, fundacje itd., mocodawca winien uprawnienie do zastępstwa udowodnić w odpowiedni sposób, a w razie potrzeby przedłożyć poświadczenie urzędowe.

2. Jeżeli adresat popadł w konkurs, to do doręczania nadchodzących doń posyłek pocztowych

stosować należy §. 89 ustawy o upadłościach z dnia 25. grudnia 1868. Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1869; do doręczania posyłek, przeznaczonych dla przedsiębiorstwa pod zarządem przymusowym zostającego, stosują się odnośne postanowienia ustawy egzekucyjnej z dnia 27. maja 1896, Dz. u. p. Nr. 79. Względem doręczania posyłek, adresowanych do osób pod kuratelą, opieką itd. zostających, stosować się należy do zarządzeń w tym względzie przez sąd wydanych.

II. 1. Jeżeli posłaniec pocztowy osoby w myśl ustępu I. do odbioru uprawnionej nie zostanie w domu, sklepie itd., lub jeżeli przystęp do niej zostanie mu wzbroniony, w takim razie pakiety bez deklaracji wartości lub należące do nich adresy przesyłkowe doręczyć winien albo któremuś z dorosłych członków rodziny albo jakiejś innej osobie do domu uprawnionego należącej, albo wreszcie służącemu (służącej) lub jednemu z funkcyjnaruszy lub sług w jego lokalu przemysłowym (kancelaryi) obecnych, o ile osoby te doręczającemu są znane i oświadczają gotowość odebrania posyłki, tudzież o ile uprawniony do odbioru nie sprzeciwił się takiemu sposobowi doręczania. Jeżeli posłaniec nie zostanie nikogo w domu, komu by mógł posyłkę doręczyć, to może ją pod powyższymi warunkami oddać wynajemcy lub dozorca domu. Jeżeli na posyłce jako mieszkanie lub miejsce pobytu podany jest hotel, oberża, giełda lub zakład naukowy, a zachodzi jeden z powyższych przypadków, to posyłkę można wręczyć oberżyscie, płatniczemu lub odźwierzniemu.

Posyłki pocztowe polecone i pakiety z deklaracją wartości lub z powzięciem aż do kwoty 100 K włącznie, również uwiadomienia (awiza) o nadejściu takich posyłek, mogą pod warunkami w poprzedzającym ustępie wymienionymi być oddawane do rąk dorosłego członka rodziny osoby do odbioru uprawnionej, a jeżeli chodzi o posyłki, dla adwokatów lub notaryuszów przeznaczone, do rąk jednego z funkcyjnaruszy w kancelaryi obecnych; jeżeli na posyłce jako mieszkanie lub miejsce pobytu podany jest hotel, dom zajezdny, giełda lub zakład naukowy, to takową można w powyższych przypadkach doręczyć oberżyscie, płatniczemu lub odźwierzniemu. Jeżeli wartość deklarowana lub kwota powziętku jest większa, posyłka doręczona być musi bezpośrednio osobie w myśl punktu I. do odbioru uprawnionej.

Listy, których wartość deklarowana nie przekracza 100 K, również kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty aż do 100 K włącznie, względnie uwiadomienia o nadejściu tych posyłek, można pod warunkami w pierwszym ustępie podanymi oddawać do rąk dorosłego członka rodziny osoby do odbioru uprawnionej; jeżeli wartość lub kwota jest większa, dotyczącą posyłkę (awizo) doręczyć należy osobie w myśl punktu I. do odbioru uprawnionej bezpośrednio.

Posyłki listowe polecone, posyłki z deklaracją wartości, kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty lub dotyczące uwiadomienia (awiza) doręczane być mają zawsze bezpośrednio samemu adresatowi, jeżeli odsyłający opatrzył dotyczącą posyłkę uwagą „do rąk własnych“ lub innym podobnym dopiskiem. Posyłki za rewersem zwrotnym (poświadczeniem wypłaty) doręczane być mogą tylko osobie według punktu Igo do odbioru uprawnionej bezpośrednio.

2. Gdy chodzi o posyłki listowe zwyczajne, wystarcza w ogólności samo oddanie takowych w pomieszkaniu na adresie wymienionem lub w sklepie, urzędzie itd., gdzie osoba w myśl punktu I. do odbioru uprawniona jest zajęta. Jeżeli na pomieszkaniu itd. znajduje się skrzynka na listy, to, o ile jej własności na to pozwalają i o ile odbiorca nie umówił się jak inaczej, posłaniec pocztowy wkłada opłacone posyłki listowe zwyczajne w tę skrzynkę. Jeżeli doręczenia posyłki w ten sposób skutecznie nie można, wolno takową oddać wynajemcy lub dozorca domu, o ile osoby te oświadczają gotowość odebrania takowej i o ile uprawniony do odbioru nie sprzeciwił się temu. Jeżeli na adresie jako pomieszkanie podany jest dom zajezdny, posyłki listowe zwyczajne można oddawać gospodarzowi nawet w takim razie, jeżeli adresat jeszcze nie przybył.

3. Jeżeli adresat zmarł, może doręczenie posyłek listowych poleconych być uskutecznione według postanowień w punkcie 1., ustęp drugi, zawartych, jednak tylko do rąk członków rodziny, zaś doręczanie zwykłych posyłek listowych według postanowień pod 2 podanych; wyjątek stanowią urzędowe posyłki listowe.

III. Posyłki pocztowe, przeznaczone dla chorych w szpitalach publicznych zostających, tudzież dla osób w zakładach zaopatrzenia umieszczonych, mogą być doręczone przełożonemu szpitala itd., względnie jego zastępcy albo jakiejś innej do tego przeznaczonej osobie, jeżeli doręczającemu poświadczony przystęp do chorego itd. jest wzbroniony. Upoważnienie pewnej osoby do odbioru musi przełożony wystawić na piśmie i złożyć w urzędzie pocztowym.

Posyłki przeznaczone dla osób uwięzionych oddaje się naczelnikowi sądu, sędziemu śledczemu lub zarządcy więzienia, aby takowe, o ileby to było dopuszczalne, wydali adresatowi.

IV. Posyłki pocztowe, przeznaczone dla osób wojskowych, należących do kategorii szeregowców i podoficerów dla c. k. żołnierzy policyjnych i strażników sklepowych, tudzież dla wychowanków zakładów wychowawczych lub pensjonatów i osób w klasztorach mieszkających, doręczane będą stosownie do szczególnej umowy między pocztą a właściwymi władzami lub przełożonymi dotyczących zakładów wychowawczych itp., osobom, którym owe władze itd. odbiór poruczyły.

V. Względem doręczania stronom załatwień sądowych i reskryptów, wystosowanych do nich na zasadzie ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o podatkach osobistych bezpośrednich, obowiązują osobne postanowienia.

VI. Co się tyczy oddawania posyłek pocztowych władzom i urzędom od opłaty pocztowej uwolnionym, stosować się należy do postanowień § 9.

§. 4.

Zastrzeżenie odbierania posyłek pocztowych na poczcie (§ 2, IV.).

I. A. Zastrzeżenie odbierania posyłek pocztowych na poczcie, uczynione przez adresata w okręgu miejscowym lub w okręgu listonoszów wiejskich zamieszkałego.

1. Jeżeli ktoś życzy sobie korzystać z prawa odbierania swych posyłek pocztowych na poczcie lub posyłania po nie kogoś innego, winien życzenie to wyrazić w pisemnem oświadczeniu, ułożonem w sposób przez Zarząd pocztowy przepisany, i oddać to oświadczenie we właściwym urzędzie pocztowym podawczym. Formularze na takie oświadczenia wydaje Zarząd pocztowy bezpłatnie.

Co do uwierzytelnienia podpisu, stosują się te same postanowienia, które obowiązują względem pełnomocnictw pocztowych.

Zastrzeżenie tego rodzaju może odnosić się albo do wszystkich posyłek pocztowych albo tylko do poszczególnych ich rodzajów. Jeżeli zastrzeżenie takie odnosi się do posyłek listowych poleconych, do listów z deklaracją wartości, pakietów, przekazów pocztowych i przekazów wypłaty, to adresat musi sobie odbierać na poczcie także rewery oddawcze, adresy przesyłkowe i przekazy i nie może żądać, aby mu takowe przynosił posłaniec doręczający.

Zastrzeżenie tego rodzaju stosuje się także do posyłek, odbieranych przez osoby, które wystawiły wzmiankowane powyżej oświadczenie, w charakterze pełnomocników itd. (§. 3, I). To samo tyczy się zwyczajnych posyłek listowych, o ile na takowych jako pomieszkaniu wymieniona jest oberża, której gospodarz wymówił sobie odbieranie posyłek na poczcie.

2. Zarząd pocztowy nie odpowiada za należyte doręczenie, jeżeli odbiorca oświadczył, że nadchodzące doń posyłki będzie sam odbierał albo każe komuś odbierać. Zakład pocztowy niema również obowiązku sprawdzania legitymacji tej osoby, która się po posyłki zgłasza. Na wniosek odbiorcy może poczta porozumieć się z nim specjalnie co do rodzaju legitymacji; takie porozumienie nie zobowiązuje jednak poczty wogóle do żadnej odpowiedzialności, co się rozumie nawet w tym przypadku, gdyby

z nieuwagi nie postąpiono według owego porozumienia.

Zarząd pocztowy zastrzega sobie ustanowienie sposobów postępowania, jakie stosowane być może w przypadkach takiego porozumienia się.

Wniosek, tyczący się takiego porozumienia, wystosowany być ma na piśmie do przełożonego urzędu pocztowego.

3. Gdy chodzi o listy polecane, listy z deklaracją wartości lub o pakiety, zgłaszającemu się na poczcie wydać należy naprzód sam tylko rewers oddawczy lub adres przesyłkowy, gdy zaś chodzi o przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, sam tylko przekaz bez kwoty przekazanej.

4. Wydawanie posyłek odbywa się podczas godzin służbowych przy dotyczącem okienku. Posyłki listowe zwyczajne, nadchodzące pocztą podczas rzeznaczonych godzin, winny najpóźniej w pół godziny po nadejściu być przygotowane dla odbierających: w urzędach, w których panuje większy ruch, termin ten może być przedłużony.

5. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich w pogotowiu do odebrania winien odbiorca opłacać należność miesięczną w kwocie 2 koron (należność za schowek), i to bez względu na to, czy uczynił zastrzeżenie co do wszystkich posyłek, czyli też tylko co do niektórych ich rodzajów. Posyłki przechowuje się i utrzymuje na pogotowiu w umyślnie na ten cel urządzonych schowkach, a wydaje się je u okienka.

Na posyłki zwyczajne może zarząd pocztowy urządzić także schowki, które odbiorcy mogą z zewnątrz kluczem otwierać (schowki z zamkami, letter boxes). Wyjmować posyłki z takich schowków można tak długo, jak długo ta część lokalu pocztowego, która znajduje się przed okienkiem i mieści w sobie rzeznane schowki, jest dla publiczności otwarta. O nadejściu takich posyłek, za które należy się portoryum lub inne opłaty itd., lub które z powodu znacznej objętości nie mogły się pomieścić w schowku, uwiadamia się odbierających zapomocą karty włożonej w ów schowek; posyłki same wydaje się u okienka w godzinach, w których takowe dla publiczności jest otwarte. Jeżeli zastrzeżenie powyższe odnosi się także do posyłek za receptem, to o nadejściu takowych uwiadamia się odbierającego również zapomocą karty w schowek włożonej; do odbierania uwiadomień i posyłek samych stosują się postanowienia ogólne. Gdy klucz zaginie, właściciel schowku winien niezwłocznie uwiadomić o tem urząd pocztowy. W takim razie w używaniu schowku następuje przerwa, a poczta daje na koszt osoby, do której schowek należy, dorobić inny zamek. Właścicielowi schowku lub jego pełnomocnikom nie wolno sprawiać sobie samym nowego klucza.

W miejscowościach, w których zaprowadzone jest doręczanie pakietów bez względu na wagę, winien odbiorca, który zastrzegł sobie odbieranie pakietów na poczcie, zamiast należności za schowek płacić należność magazynową. Takowa wynosi bez względu na to, czy zastrzeżenie odnosi się tylko do samych pakietów, czy też także do innych posyłek lub poszczególnych ich kategorii, w Wiedniu 10 K miesięcznie, w innych miejscowościach posiadających urząd pocztowy, 6 K. Nadto zapłacić winien odbiorca za każdy w przeciągu 48 godzin po otrzymaniu uwiadomienia nieodebrany pakiet składowe, a mianowicie od posyłek aż do 5 kilogramów włącznie 3 h, a od posyłek o większej wadze 5 h za dzień i sztukę.

Należność za schowek i należność magazynową zapłacić należy najmniej na jeden miesiąc z góry. Jeżeli zastrzeżenie odbierania posyłek na poczcie nastąpi w środku miesiąca kalendarzowego, to przede wszystkim pobiera się dotyczącą należność aż do końca miesiąca. Zapłatę należności za schowek i należności magazynowej poczta pokwitowuje. Cofnięcie zastrzeżenia jest dozwolone każdej chwili; tak samo Zarząd pocztowy ma prawo cofnąć każdej chwili pozwolenie używania schowku. Z należności z góry zapłaconych będzie w takich przypadkach stosowna część zwrócona.

Jeżeli ktoś zastrzega sobie tylko odbieranie przedpłaconych gazet, nie jest obowiązany płacić należności za schowek. Opłata za schowek lub opłata magazynowa nie należy się również w takich przypadkach, jeżeli osoby, które nie uczyniły wzmiankowanego zastrzeżenia, w poszczególnych przypadkach życzą sobie odbierać przeznaczone dla nich przesyłki na poczcie.

B. Zastrzeżenie odbierania posyłek na poczcie ze strony adresata poza okręgiem miejscowym i poza okręgiem listonoszów wiejskich mieszkającego (§. 2, I B, 2. i 3.).

1. Oświadczenie, którem adresat zastrzega sobie odbieranie posyłek na poczcie, może być złożone ustnie albo pisemnie w urzędzie pocztowym albo w składnicy pocztowej. Uwierzytelnienie podpisów na pisemnych oświadczeniach tego rodzaju nie jest konieczne.

2. Gdy chodzi o posyłki za recepisem, odbierającemu wydaje się naprzód tylko uwiadomienie (porówn. A, 3) o ich nadejściu; posyłki itd. same wydawane będą w urzędzie pocztowym.

3. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich na pogotowiu nie płaci się żadnej należności.

II. Bez względu na oświadczenie przez odbiorcę złożone, posyłki będą mu doręczane, względnie uwiadomienia o nadejściu takowych przesyłane, w następujących przypadkach:

1. jeżeli posyłający życzy sobie doręczenia przez umyślnego (express), a adresat nie wymówił sobie jakiegoś szczególnego postępowania w tym przypadku;

2. jeżeli chodzi o załatwienia sądowe lub o przedłożenie zleceń pocztowych;

3. jeżeli chodzi o polecane posyłki listowe, przekazy i posyłki z deklaracją wartości, które posyłający opatrzył dopiskiem „do rąk własnych“.

§. 5.

Termin odbierania posyłek awizowanych i takich, co do których zastrzeżono sobie odbiór na poczcie.

I. Termin odbierania posyłek awizowanych i takich, co do których zastrzeżono sobie odbiór na poczcie, niemniej też termin odbierania pieniędzy na tego rodzaju przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, wynosi siedem dni, a mianowicie:

- jeżeli odbiorca zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie, od chwili nadejścia posyłki;
- jeżeli posłaniec urzędu pocztowego doręczył uwiadomienie o nadejściu posyłki, od chwili doręczenia tego uwiadomienia;
- jeżeli w uwiadomianiu odbiorców o nadejściu posyłek pośredniczy składnica pocztowa, od chwili, w której uwiadomienie to do niej doszło;
- jeżeli posyłka adresowana jest do odbiorcy, mieszkającego poza obrębem miejscowego i okręgu listonoszów miejscowych albo składnicy pocztowej, od chwili wydania awiza w urzędzie pocztowym.

Dnia, w którym posyłka nadeszła, tudzież dnia, w którym awizo zostało doręczone itd., nie wlicza się do terminu odbioru; również nie uwzględnia się niedziel i dni świątecznych powszechnych.

II. Zarząd pocztowy zastrzega sobie prawo skrócenia rzeczonożego terminu w razie znacznego nagromadzenia się pakietów, które mają być odebrane; zarządzenie takie ogłoszone będzie w obwieszczeniu przybitem w urzędzie pocztowym.

III. Do zwrócenia uwiadomienia (awiza) adresat jest obowiązany nawet w takim razie, gdyby posyłki itd. z poczty zgola nie miał odebrać.

§. 6.

Posyłki poste restante.

I. Posyłki, opatrzone dopiskiem „poste restante“, „postlagernd“, będą w biurze pocztowym oddawczem przez okresy w punkcie II. oznaczone przechowywane i adresatowi wydawane, skoro tenże się zgłosi i w razie potrzeby wylegitymuje. Co się tyczy legitymacji, ob. §. 8.

Posyłki poste restante wydawane będą w godzinach służbowych dla dotyczącego okienka ustanowionych.

II. Okres przechowywania wynosi:

1. gdy chodzi o posyłki ze zwierzętami żywymi, dwa dni (t. zn. dwa razy po 24 godzin) od nadejścia;

2. gdy chodzi o posyłki obciążone powzięciem, siedem dni od chwili nadejścia, przyczem niedziel i powszechnych dni świątecznych się nie uwzględnia;

3. gdy chodzi o posyłki innego rodzaju, mięsiąc od chwili nadejścia.

Do okresów pod 2. i 3. podanych nie wlicza się dnia nadejścia posyłki.

Gdy chodzi o pakiety poste restante, zawierające żywe zwierzęta, a odbiorcą jest znany, w takim razie po upływie pierwszych 24 godzin okresu przechowywania próbuje się posyłkę doręczyć.

III. Za przetrzymywanie posyłek na poczcie składowego się nie płaci.

Jeżeli osoby, mieszkające w obrębie miejscowego okręgu pocztowego, każą sobie pakiety, listy z deklaracją wartości lub przekazy pocztowe przysyłać regularnie poste restante w tym celu, aby uchylić się od postanowień dotyczących się uiszczania należności za doręczenie lub za schówek, w takim razie Zarząd pocztowy ma prawo dopiska „poste restante“ nie uwzględnić i posyłki takie adresatowi doręczyć do domu.

IV. Odbiorcy posyłek, przesyłanych poste restante, mogą żądać, aby im takowe przyniesiono do pewnego mieszkania; do takich posyłek stosują się ogólne przepisy o doręczaniu.

§. 7.

Poświadczenie odbioru.

I. Odbiór posyłek listowych poleconych, listów z deklaracją wartości, pakietów, kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, tudzież załączek do zleceń pocztowych, musi odbiorca (§. 3) potwierdzić swym podpisem i datą odbioru.

O ile §. 8 nie zawiera innych postanowień w tym względzie, potwierdzenie odbioru przy wydawaniu posyłki lub kwoty pieniężnej musi być uskutecznione w obecności wydającego funkcjonariusza pocztowego.

II. W przypadkach, w których doręczone hywa przez posłańca urzędu pocztowego tylko uwiadomienie o nadejściu posyłki (uwiadomienie w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich, §. 2, I. A i B, 1), odbiorca musi odebranie awiza posłańcowi potwierdzić, czem nie narusza się postanowienia poprzedzającego punktu co do potwierdzenia odbioru posyłki (przekazanej kwoty).

III. Gdy chodzi o posyłki za rewersem zwrotnym, odbiorca winien podpisać zawsze także rewers zwrotny; gdy zaś chodzi o przekazy pocztowe za potwierdzeniem wypłaty, także to potwierdzenie.

IV. Jeżeli posyłki nie odbiera sam adresat, to w poświadczeniu odbioru trzeba tę okoliczność zaznaczyć. Odbierający winien przeto w takich przypadkach do swego podpisu przydać uwagę, w której ma być dokładnie wyrażony stosunek, w jakim do adresata zostaje, np. za A jako pełnomocnik, dozorca domu itd.

V. Osoby nie umiejące pisać lub nie mogące pisać wskutek jakiejś przeszkody, podpisują się znakiem odręcznym, który musi być uwierzytelniony przez jakąś godną zaufania, nieinteresowaną osobę, znaną funkcjonariuszowi pocztowemu. Takie samo postępowanie przepisane jest, jeżeli odbiór potwierdzony zostaje pismem funkcjonariuszowi pocztowemu nieznanem.

VI. Do potwierdzenia odbioru używać należy atramentu lub ołówka atramentowego.

§. 8.

Postępowanie przy wydawaniu posyłek, dowód tożsamości.

I. Posyłki pocztowe za potwierdzeniem.

Przy wydawaniu posyłek pocztowych za potwierdzeniem, tudzież kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, winien odbiorca, o ile punkt 2. tego paragrafu nie zawiera innych postanowień w tym względzie, udowodnić tożsamość osoby, jeżeli doręczający posłańca lub funkcjonariusz pocztowy, który posyłkę u okienka wydaje, nie zna go osobiście.

W taki sam sposób postępować należy przy wydawaniu odbiorcy uwiadomień o nadejściu posyłki w tych przypadkach, w których takowe doręcza posłańca urzędu pocztowego (awizowanie w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich, §. 2, I. A i B, 1).

2. a) Jeżeli uwiadomienie o nadejściu posyłki w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich (§. 2, I. A i B, 1.) zostało doręczone przez posłańca urzędu pocztowego w sposób w punkcie 1. określony, względnie, o ile adresat zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie, gdy poczta w przypadkach w §ie 4tym, I. A wymienionych (zastrzeżenie ze strony odbiorców, w okręgu miejscowym i w okręgu listonoszów wiejskich mieszkających) wydała adresatowi albo osobie przez niego przysłanej uwiadomienie o nadejściu posyłki, w takim razie posyłki, które mają być odebrane, również kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, wydawane będą temu, kto się po posyłkę zgłosi i odda awizo (recepis oddawczy, adres przesyłkowy, przekaz pocztowy, przekaz wypłaty), opatrzone podpisem odbiorcy. W przypadkach takich urząd pocztowy nie jest obowiązany sprawdzać autentyczności podpisu na recepisie oddawczym itd.

b) Jeżeli awizo doręczone zostało nie przez pościa pocztowego, lecz w jakiś inny sposób, względnie, gdy odbiorca zastrzegł sobie odbieranie posyłek na poczcie a zachodzi przypadek w §ie 4tym, I., B wzmiankowany (zastrzeżenie ze strony odbiorców, poza okręgiem listonoszów wiejskich mieszkających), natenczas w razie, gdy odbiorca w celu odebrania nie jawi się osobiście, posyłka lub kwota pieniężna będzie tylko pod tym warunkiem wydana okazicielowi recepty oddawczego, opatrzzonego podpisem odbiorcy, jeżeli autentyczność podpisu będzie w sposób wiarygodny uwierzytelniona.

II. Posyłki listowe zwyczajne.

Przy doręczaniu zwyczajnych posyłek listowych nie wymaga się z reguły dowodu tożsamości. Podobnie nie potrzeba z reguły udowodniać upoważnienia do odbioru, gdy chodzi o zwyczajne posyłki listowe poste restante, bez adresu opiewającego na pewną osobę.

Jeżeli jednak funkcjonariusze pocztowi odbiorców osobiście nie znają, a zachodzą uzasadnione wątpliwości co do tożsamości tychże lub co do ich upoważnienia do reklamowania posyłek poste restante, w takim razie mogą od nich zażądać wylegitymowania się.

III. Dowód tożsamości polega:

- a) na przedłożeniu lub oddaniu jakiegoś dokumentu legitymacyjnego;
- b) na tem, że jakaś zaufania godna osoba, znana funkcjonariuszowi pocztowemu, poświadczy tożsamość osoby odbiorcy i adresata swym podpisem.

§. 9.

Wydawanie i doręczanie posyłek pocztowych, przeznaczonych dla władz i urzędów uwolnionych od opłaty porta.

Ogólne przepisy, tyżące się wydawania i doręczania posyłek pocztowych, stosują się także do posyłek nadchodzących do władz i urzędów, uwolnionych od opłaty porta, a to z następującymi zmianami:

1. W okręgu miejscowym urzędowe posyłki listowe i pakiety, wolne od porta, muszą być odbierane na poczcie przez funkcjonariuszy władz itd., które są wymienione na adresie; jednakże posyłki pospieszne (express) będą doręczane do biura, co się odnosi także do posyłek listowych opłacanych, o ile władza odbierająca nie zarządziła jakiegoś innego sposobu postępowania w tym względzie.

2. O ile poczta w okręgu miejscowym podjęła się doręczania pakietów i kwot pieniężnych na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty, doręczać je będzie także władzom uwolnionym od porta, jednak tylko na ich żądanie. Przy doręczaniu tem pobierane

będą należności za doręczenie w §ie 2, V. ustanowione.

3. Za przechowywanie posyłek i utrzymywanie ich w pogotowiu dla odbierającego nie płaci się żadnej należności.

4. Postępowanie, jakiego przestrzegać należy przy wydawaniu władzom itd. od porta uwolnionym posyłek pocztowych, unormowane jest osobnemi postanowieniami.

§. 10.

Odmówienie przyjęcia.

I. Każdemu adresatowi wolno odmówić przyjęcia nadchodzących doń posyłek pocztowych bez podawania powodu.

Przyjęcia korespondencji urzędowych odmówić nie wolno; jeżeli ktoś wzbrania się przyjąć taką korespondencję, urząd pocztowy oddawczy winien stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów zarządzić przymusowe doręczenie i pobranie należności pocztowych i w tym celu odesłać posyłkę do władzy do tego powołanej, o ile względem pewnych rodzajów takich posyłek nie jest zarządzone inne postępowanie. Za wyraźne odmówienie przyjęcia uważa się także tę okoliczność, że adresat stara się umyślnie uchylić od doręczenia.

II. Jeżeli adresat odmawia przyjęcia posyłki, winien to oświadczyć z zasady zaraz przy doręczaniu lub odbieraniu takowej z poczty.

Z wyjątkiem kart korespondencyjnych, może adresat zwyczajne posyłki listowe, które mu już doręczone zostały lub które już odebrał, oddać później napowrót na pocztę; z posyłkami takimi postępować się będzie tak, jak z niedoręczalnemi, o ile zwrot ich nastąpił bez nieusprawiedliwionej zwłoki i o ile takowe są zupełnie nienaruszone. Pod takimi samymi warunkami można odmawiać także przyjęcia innych posyłek pocztowych już po wydaniu ich z poczty, jeżeli ich nie odebrał sam adresat lub inna osoba, która w myśl §u 3go, I. jest uprawniona do odbioru; wyjątek zachodzi tylko co do posyłek obciążonych powziętkiem, o ile kwotę powziętku przekazano już na miejsce, skąd posyłka nadeszła.

Co się tyczy późniejszego odmawiania przyjęcia posyłek, które otworzyła mylnie jakaś osoba mająca to samo imię co adresat, obacz §. 12, IX.

III. Jeżeli ktoś wzbrania się potwierdzić odbiór lub podpisać rewers zwrotny albo poświadczenie wypłaty, okoliczność tę uważa się za odmówienie przyjęcia samej posyłki. To samo rozumie się także w takim przypadku, jeżeli osoba w myśl §u 3go, I. do odbioru uprawniona wzbrania się zapłacić należności i inne kwoty, któremi posyłka jest obciążona, chyba że w myśl obowiązujących przepisów dozwolone jest przeniesienie obowiązku opłaty tych należności na odsyłającego.

IV. Że adresat odmawia przyjęcia, winien to oświadczyć zapomocą dopiska na samej posyłce, a gdy chodzi o pakiety, na adresie przesyłkowym. Jeżeli adresat nie chce tego uczynić, lub gdy chodzi o karty korespondencyjne, za które należy się opłacać porta, to rzeczony dopisek winien uczynić funkcyjnarusz pocztowy i podpisać się.

V. Uiszczone już należitości, z wyjątkiem należitości za uwiadomienie (awizowanie), zwraca urząd pocztowy.

§. 11.

Dosyłanie posyłek pocztowych.

I. Jeżeli odbiorca zmienił miejsce pobytu lub mieszkania, a nowe jego miejsce pobytu lub mieszkania nie jest znane, w takim razie posyłki listowe zwyczajne i polecane, tudzież przekazy pocztowe, będą mu dosyłane, o ile on lub odsyłający nie postanowił jak inaczej. To samo rozumie się o zleceniach pocztowych razem z załączkami, o ile nadsyłający nie żąda natychmiastowego odesłania ich napowrót lub posłania dalej do jakiejś innej wyraźnie wymienionej osoby. Przekazy pocztowe telegraficzne dosyła się poczta.

Pakiety i listy z deklaracją wartości dosyła się tylko na żądanie odsyłającego lub odbiorcy.

Jeżeli strona prosi urząd pocztowy ustnie o dosyłanie posyłek, daje się jej do wypełnienia formularz, a to w tym celu, aby życzenie jej tem pewniej mogło być spełnione.

II. W razie dosyłania listów z deklaracją wartości i pakietów dolicza się należitość pocztową od wagi i wartości od jednego miejsca przeznaczenia do drugiego; natomiast nie pobiera się za dosyłanie opłaty dodatkowej w kwocie 12 *h*, jaka przepisana jest za nieopłacone posyłki tego rodzaju. Za inne posyłki nie liczy się nowej opłaty pocztowej. Należitości za polecenie, opłat od przekazów i zleceń pocztowych, prowizji od posyłek za powzięciem, tudzież należitości za pilne pakiety w kwocie 1 *K* 20 *h* nie liczy się jeszcze raz w razie dosyłania. Należitości za doręczenie (uwiadomienie) i opłaty składowe odpisuje się przed dosłaniem.

Jeżeli listy zwyczajne i polecane wychodzą z granic taksy miejscowej tego miejsca, w którym je oddano na pocztę, a nie są opłacone według taksy jaka obowiązuje względem listów do dalszych miejsc przeznaczenia posyłanych, w takim razie, o ile były według taksy miejscowej opłacone, policza się za nie różnicę obu taks bez żadnego innego dodatku. Jeżeli jednak listy takie nie były albo zgoła opłacone albo tylko niedostatecznie, w takim razie stosuje się do nich taksę, jaka byłaby obowiązywała, gdyby już pierwotnie były adresowane do nowego miejsca przeznaczenia.

III. Posyłki pocztowe, które zostały już doręczone lub odebrane, przyjmuje urząd pocztowy napowrót celem odesłania ich dalej według postanowień powyższych tylko w takim razie, gdy zachodzą okoliczności w §ie 10tym, II, wzmiankowane.

§. 12.

Postępowanie z posyłkami pocztowymi niedoręczalnymi na miejscu przeznaczenia.

I. Posyłki pocztowe uważać należy za niedoręczalne:

1. jeżeli odbiorcy w miejscu przeznaczenia nie można znaleźć, a dosłanie w myśl przepisów §u 11go jest niemożliwe lub niedozwolone;

2. jeżeli odbiorca odmówi przyjęcia (§. 10);

3. jeżeli posyłki awizowane lub takie, co do których adresat zastrzegł sobie odbieranie na poczcie (z powzięciem lub bez powziętku), wreszcie kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty nie zostały odebrane w terminach w §ie 5tym oznaczonych;

4. jeżeli posyłki poste restante lub kwoty pieniężne na przekazy pocztowe i przekazy wypłaty poste restante nie zostały odebrane z poczty w terminach w §ie 6tym wymienionych;

5. jeżeli adresat umarł, a doręczenie w myśl §u 3go, II. 3, miejsca mieć nie może.

W razie dosyłania posyłek, terminy, o których mowa w punkcie 3. i 4., zaczynają się od dnia nadejścia posyłki na nowe miejsce przeznaczenia liczyć na nowo.

II. 1. O niemożności doręczenia pakietu uwiadomiam się zaraz po stwierdzeniu niedoręczalności urząd pocztowy podawczy, a to w tym celu, aby takowy zasięgnął dyspozycji odsyłającego co do dalszego postępowania z dotyczącym pakietem. W następujących przypadkach nie trzeba jednak posyłać uwiadomienia o niedoręczalności:

a) jeżeli odsyłający w dopisku umieszczonym na przedniej stronie adresu przesyłkowego i na adresie pakietu, wyraził życzenie, żeby mu pakiety po pierwszej bezskutecznej prośbie doręczenia albo niezwłocznie albo po upływie przewidzianego okresu składowego odesłano, lub z góry zażądał doręczenia tego pakietu jakiemuś innemu odbiorcy w tem samym lub w innym miejscu;

b) jeżeli doręczenie pakietu jakiemuś innemu odbiorcy, którego odsyłający na przypadek niedoręczalności z góry wymienił, jest również niemożliwe, lub gdy przepisany okres składowy także dla drugiego odbiorcy upłynął;

c) jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że zawartość posyłki przed nadejściem nowej dyspozycji odsyłającego zepsuje się. W takim przy-

padku, jak niemniej wtedy, gdy według uznania urzędu oddawczego zachodzi obawa, że zawartośćesyłki przed nadejściem odpowiedzi na odesłane już uwiadowienie o niedoręczalności lub — o ile odpowiedź ta już nadeszła, a odsyłający żąda odesłaniaesyłki napowrót lub postania jej dalej — na drodze napowrót lub na drodze na inne miejsce przeznaczenia mogłaby się popsuć, zarządzić należy sprzedażesyłki na rachunek odsyłającego lub według okoliczności jej zniszczenie.

2. O niedoręczalności listu z deklaracją wartościesyła się uwiadowienie tylko w takim razie, jeżeli z powodu niedokładności adresu nie można z pewnością wyrozumieć, kto ma być odbiorcą, a odsyłający jest naesyłce wymieniony.

3. O niedoręczalności pakietu i o jej przyczynieesyła się odsyłającemu uwiadowienie. Na tem uwiadowieniu winien tenże napisać, jaką dyspozycję wydaje co do dalszego postępowania z pakietem. Uwiadowienie takie zwrócone być ma urzędowi pocztowemu podawczemu w przeciągu dni siedmiu.

4. Za przesłanie każdego uwiadowienia o niedoręczalności i odpowiedzi, jaka nań nastąpi, odsyłający winien zapłacić urzędowi podawczemu należność w kwocie 25 h. Bez zapłacenia tej należności, uwiadowienie o niedoręczalnościesyłki nie będzie mu wydane.

Jeżeli na miejscu przeznaczenia stwierdzona zostanie niedoręczalność kilku jednocześnie na pocztę oddanychesyłek, pochodzących od jednego i tego samego odsyłającego, a przeznaczonych dla jednego i tego samego odbiorcy, w takim razie wydaje się dla wszystkich tychesyłek tylko jedno uwiadowienie o niedoręczalności, za które należy się pojedyncza opłata w kwocie 25 h.

Władze, urzędy i organa, uwolnione od opłaty pocztowej, nie płacą za takie uwiadowienia żadnej należności.

III. 1. Jeżeli odsyłający otrzyma uwiadowienie, że pakiet jego jest niedoręczalny, może zarządzić uzupełnienie lub sprostowanie adresu, albo też zażądać, żeby spróbowano jeszcze raz doręczyć ów pakiet pierwotnemu odbiorcy lub innej osobie, a gdyby i ta próba była bezskuteczna, żeby go doręczono osobie trzeciej lub odesłano napowrót.

Przytem nie czyni to żadnej różnicy, czy owe inne osoby, które wskazał odsyłający, mieszkają w pierwotnym miejscu przeznaczenia, czy też w innej jakiejś miejscowości, do której w takim razie pakiet należy dalej odesłać.

Jeżeli pakietu nie można doręczyć żadnej z osób, przez odsyłającego na podstawie uwiadowienia o niedoręczalności wskazanych, w takim razie odsyła się go bez dalszego postępowania do miejsca,

skąd pochodzi; przyczem uwiadowienia o niedoręczalności nie wydaje się jeszcze raz.

2. Gdy chodzi o list z deklaracją wartości, odsyłający może zarządzić tylko uzupełnienie lub sprostowanie adresu w celu doręczenia tego listu pierwotnemu adresatowi, lub zażądać odesłania go napowrót.

3. Odsyłający może zrzec sięesyłki i zostawić ją do rozporządzenia Zarządowi pocztowemu; w takim razie jednak obowiązany jest zapłacić narosłe należności pocztowe i zaspokoić inne koszty, jakieby dla Zarządu pocztowego wskutek tego wynikły, o ile takowych nie możnaby było pokryć ze sprzedaży pakietu. Sprzedaż odbyć się powinna drogą licytacji.

Ewentualną nadwyżkę przesyła się odsyłającemu na koszt tegoż.

IV. Jeżeli odsyłający wzbrania się zapłacić należność w kwocie 25 h, w takim razie dyspozycji jego co doesyłki nie uwzględnia się, a natomiast odsyła się takową do miejsca pochodzenia.

To samo następuje, jeżeli odsyłający nie odda swego oświadczenia w urzędzie pocztowym podawczym w przeciągu dni siedmiu od otrzymania uwiadowienia o niedoręczalności.

V. Po odesłaniu uwiadowienia o niedoręczalności można prosić odbiorcy o wydanie lub dostanie pakietu jeszcze dopóty uwzględnić, dopóki urząd pocztowy w miejscu przeznaczenia nie otrzymał jakiegoś innego zarządzenia ze strony odsyłającego. O wydaniu lub dostaniu pakietu już po wysłaniu uwiadowienia o niedoręczalności donosi się urzędowi pocztowemu podawczemu, który winien uwiadowić o tem odsyłającego, o ile takowy otrzymał już uwiadowienie o niedoręczalności lub oddał je napowrót urzędowi pocztowemu z oświadczeniem co do dalszego postępowania; w pierwszym przypadku należy go nadto zrobić uważnym, że nie ma potrzeby, żeby dawał odpowiedź na rzezone uwiadowienie.

Odsyłającemu zwraca się na jego żądanie pobraną należność w kwocie 25 h, jeżeli oddał już owe oświadczenie urzędowi pocztowemu, a wydanie pakietu odbiorcy lub odesłanie go do innego miejsca nie odpowiada życzeniu, jakie odsyłający wyraził w rzeconem oświadczeniu.

VI. Wszystkie inneesyłki pocztowe odesłane być mają niezwłocznie po stwierdzeniu niedoręczalności napowrót do miejsca pochodzenia.

VII. Z uwiadowieniem o niedoręczalności pakietów, tudzież z odsyłaniem innych niedoręczalnychesyłek napowrót, można się wstrzymać jakiś czas, jednak w żadnym razie nie dłużej jak siedem dni, licząc od stwierdzenia niedoręczalności, jeżeli

można mieć uzasadnioną nadzieję, że w ciągu tego czasu posyłkę uda się doręczyć, i jeżeli można przypuszczać, że wskutek tej zwłoki zawartość posyłki nie ulegnie zepsuciu.

Do zleceń pocztowych i posyłek pilnych (express), tudzież w przypadkach skrócenia okresu składowego (§. 5, II) postanowienie powyższe nie ma zastosowania.

VIII. We wszystkich przypadkach powyżej wzmiankowanych, powód odesłania posyłki napowrót wyrazić należy w dopisku, umieszczonym na dotyczącej posyłce, względnie na przekazie pocztowym lub przekazie wypłaty, a gdy chodzi o pakiety, także na adresie przesyłkowym; tak samo w razie sprzedaży posyłki podać należy powód na adresie przesyłkowym.

IX. Posyłek, które mają być odesłane napowrót, nie wolno otwierać. Wyjątek z tego prawidła zachodzi tylko wtedy, gdy otwarcie przepisane jest postanowieniami słowami, cechowniczymi lub akcyzowymi, tudzież w tym przypadku, gdy przez pomyłkę osoba, mająca to samo nazwisko co odbiorca, posyłkę otworzyła. W tym ostatnim przypadku należy ile możliwości postarać się o to, żeby osoby, które przez pomyłkę to uczyniły, potwierdziły tę okoliczność na posyłce lub adresie przesyłkowym i potwierdzenie to podpisały.

X. Gdy chodzi o listy z deklaracją wartości i pakiety, które mają być odsyłane napowrót, opłata od wagi i wartości uiszczona być winna także za odesłanie napowrót; dodatku do opłaty pocztowej w kwocie 12 h nie pobiera się jednak za odesłanie napowrót. Od innych posyłek nie policza się nowej opłaty pocztowej. Należytość od przekazów i zleceń pocztowych, tudzież prowizji od posyłek za powzięciem, nie liczy się w razie odsyłania napowrót jeszcze raz. Natomiast, gdy chodzi o odesłanie napowrót pakietów pilnych, liczy się należytość w kwocie 1 K 20 h jeszcze raz, jeżeli odsyłający wyraźnie zażądał, żeby z dotyczącym pakietem także w razie odsyłania go napowrót postąpiono jak z pakietem „pilnym“.

§. 13.

Postępowanie z niedoręczalnemi posyłkami pocztowemi w miejscu pochodzenia.

I. Posyłki, które w myśl §u 12go są niedoręczalne i wskutek tego powróciły do miejsca pochodzenia, oddane będą odsyłającemu. Jeżeli odsyłający nie mieszka w okręgu doręczeń tego urzędu pocztowego, w którym posyłka została nadana, lecz w jakimś innym, natenczas posyłkę tę przesłać należy temu drugiemu urzędowi pocztowemu w celu wydania jej odsyłającemu. To odsyłanie posyłki z jednego miejsca na drugie nie pociąga za sobą

dla odsyłającego żadnych dalszych kosztów; tylko, gdy chodzi o niedoręczalne posyłki listowe, które pierwotnie były opłacone według taksy miejscowej, pobiera się opłatę pocztową uzupełniającą (§. 11., II.), o ile takowe posyłane są do miejsc za obrębem taksy miejscowej położonych.

Gdy zachodzi obawa, że zawartość posyłki mogłaby się zepsuć, zanim takową będzie można zwrócić odsyłającemu, posyłkę można natychmiast na rachunek odsyłającego sprzedać, a w razie potrzeby nawet zniszczyć.

II. Przy wydawaniu posyłki napowrót odesłanej postępuje się według przepisów, jakie obowiązują względem wydawania posyłek do rąk adresata.

III. Jeżeli odsyłający odmówi przyjęcia lub do dni 14 od wydania mu uwiadomienia posyłki lub kwoty pieniężnej nie odbierze, to przedmioty nieodebrane mogą być sprzedane lub użyte na rzecz kasy pocztowej. Listy i przedmioty, których sprzedać nie można, będą zniszczone. Nawet w takim razie, gdy odsyłający odmówi przyjęcia posyłki napowrót, nie uwalnia go to od obowiązku uiszczenia kwot, jakie z tytułu opłaty pocztowej itd. na dotyczącej posyłce ciężą.

IV. Gdy odsyłający jest nieznan, w takim razie posyłki listowe zwyczajnie przechowuje i utrzymuje w pogotowiu urząd pocztowy podawczy przez trzy miesiące, a inne posyłki przez jeden miesiąc, aby takowe wydać odsyłającemu, gdyby tenże się zgłosił. Gdy odsyłający w przeciągu tego okresu się nie zgłosi, urząd pocztowy podawczy przesyła dotyczącą posyłkę przełożonej dyrekcji poczt i telegrafów.

Posyłki, które w urzędzie pocztowym podawczym przechowywane są do dyspozycji nieznanego odsyłającego, tudzież posyłki przesłane dyrekcji poczt i telegrafów do dalszego postępowania, wykazywane będą w spisie, wywieszonym w urzędzie pocztowym podawczym, który każdy może przeglądać.

Dyrekcja poczt i telegrafów otwiera nadesłane posyłki.

Urzędnicy, którym poruczono otwarcie posyłki, winni stwierdzić:

- a) czy listy zwyczajne nie zawierają w sobie przedmiotów wartościowych;
- b) czy listy zwyczajne, przedmioty wartościowe zawierające, tudzież przesyłki za recepisem, mogą być doręczone odsyłającemu.

Dalszego przeglądania zawartości takich posyłek wzmiankowani urzędnicy powinni zaniechać.

V. Zwyczajne posyłki listowe, przy których otwarciu pokaże się, że nie zawierają w sobie przedmiotów wartościowych, będą zniszczone.

Zwyczajne posyłki listowe, zawierające w sobie przedmioty wartościowe, nie mniej też posyłki za recepisem, opieczetowuje się po ich otwarciu napowrót pieczęcią urzędową lub zalepia się pieczęcią papierową.

Gdy przy otwarciu stwierdzono osobę odsyłającego, posyłkę przesyła mu się za pośrednictwem właściwego urzędu pocztowego. Gdy jednak osoby odsyłającego przez otwarcie posyłki nie można było stwierdzić, zawzywa się go publicznie, żeby przedmioty niedoręczalne odebrał w przeciągu roku, licząc od dnia wydania ogłoszenia.

W tem zawezwaniu publicznem oznaczony być ma przedmiot posyłki, urząd pocztowy podawczy i dzień oddania na pocztę, wreszcie odbiorca i miejsce przeznaczenia; ogłasza się je zaś zapomocą jednorazowego obwieszczenia w gazecie krajowej.

Posyłka zostaje tymczasem na poczcie na niebezpieczeństwo odsyłającego.

VI. Jeżeli zawezwanie publiczne nie dowiedzie do celu, przedmioty nieodebrane przepadają na rzecz zakładu pocztowego.

§. 14.

Poszukiwanie posyłek pocztowych.

I. Odsyłający, który oddał na pocztę posyłkę listową poleconą, list z deklaracją wartości, pakiet lub przekaz pocztowy, ma prawo żądać poszukiwania dotyczącej posyłki zapomocą odezwy rozpisowej. Z żądaniem takim nie koniecznie trzeba się zwracać do tego urzędu pocztowego, który posyłkę przyjął, lecz można je wystosować do któregośkolwiek innego urzędu.

Oplata za poszukiwanie wynosi 25 h. Uścić ją należy z góry; jeżeli jednak pokaże się, że poszukiwanie spowodowane zostało z winy poczty, oplata ta będzie zwrócona. Gdy chodzi o posyłki za rewersem zwrotnym lub poświadczeniem wypłaty, za poszukiwanie nie pobiera się żadnej należności, o ile rewers zwrotny lub poświadczenie wypłaty nie nadeszły napowrót w należyłym czasie.

Urzędy i władze od opłaty pocztowej uwolnione, nie płacą należności za poszukiwanie.

Jeżeli powodem poszukiwania była ta okoliczność, że rewers zwrotny albo poświadczenie wypłaty nie zostały odesłane napowrót, lub że adresat listownie wyparł się otrzymania posyłki, w takim razie żąda się od niego jeszcze raz poświadczenia odbioru; jeżeli odbiorca wzbrania się poświadczenie takie wystawić, wydaje je urząd pocztowy na podstawie rewersu oddawczego itd.

II. Na żądanie odsyłającego lub adresata można zarządzić poszukiwania także co do zwyczajnych posyłek listowych zapomocą kwestyonariusza. Za takie poszukiwania płaci się należność w kwocie 25 h z dołu i tylko w tych przypadkach, w których stwierdzone zostanie, że dotycząca posyłka została adresatowi należycie wydana.

III. Jeżeli żądanie poszukiwania pewnej posyłki pocztowej wystosowane będzie wprost do dyrekcji poczt i telegrafów, oplata za poszukiwanie pobrana będzie również dopiero później i tylko w takim razie, jeżeli się pokaże, że posyłka doręczona została odbiorcy należycie.

Call r. w.